

Księga Ezdrasza

Rozdział 1

1. Aby się spełniło słowo Pańskie z ust Jeremiasza, pobudził Pan ducha Cyrusa, króla perskiego, w pierwszym roku [jego panowania], tak iż obwieścił on, również na piśmie, w całym państwie swoim, co następuje: 2. Tak mówi Cyrus, król perski: Wszystkie państwa ziemi dał mi Pan, Bóg niebios. I On mi rozkazał zbudować Mu dom w Jerozolimie, w Judzie. 3. Jeśli jest między wami jeszcze ktoś z całego ludu Jego, to niech Bóg jego będzie z nim; a niech idzie do Jerozolimy w Judzie i niech zbuduje dom Pana, Boga Izraela - tego Boga, który jest w Jerozolimie. 4. A co do każdego z pozostałych jeszcze przy życiu - to współmieszkańcy wszystkich miejscowości, gdzie taki przebywa, mają go wesprzeć srebrem, złotem, sprzętem i bydłem - oprócz darów dobrowolnych dla domu Bożego w Jerozolimie. 5. Zatem głowy rodów Judy i Beniamina, kapłani i lewici, słowem każdy, którego ducha Bóg pobudził, wybrali się w drogę, aby zbudować dom Pański w Jerozolimie. 6. A wszyscy ich sąsiedzi poparli ich wszystkim: srebrem, złotem, sprzętem, bydłem i kosztownościami - oprócz wszelkich darów dobrowolnych. 7. A król Cyrus wydał sprzęty domu Pańskiego, które Nabuchodonozor zabrał z Jerozolimy i złożył w domu swego boga. 8. I wydał je Cyrus, król perski, skarbnikowi Mitredatowi, który przekazał je Szeszbassarowi, księciu judzkiemu. 9. A oto liczba tych sprzętów: czasz złotych - trzydzieści, czasz srebrnych - noży tysiąc dwadzieścia dziewięć, 10. pucharów złotych - trzydzieści, pucharów srebrnych - około czterystu dziesięciu, innych sprzętów - tysiąc; 11. wszystkich sprzętów złotych i srebrnych - pięć tysięcy czterysta. To wszystko przyniósł Szeszbassar, gdy przyprowadził wygnańców z Babilonii do Jerozolimy.

Rozdział 2

1. A oto mieszkańcy tego okręgu, którzy przybyli z niewoli na obczyźnie; uprowadził ich na wygnanie do Babilonii Nabuchodonozor, król babiloński, lecz powrócili oni do Jerozolimy i Judy - każdy do swego miasta. 2. Przyszli oni z Zorobabelem, Jozuem, Nehemiaszem, Serajaszem, Reelajaszem, Nachamanim, Mardocheuszem, Bilszanem, Misparem, Bigwajem, Rechumem, Baaną. Liczba mężów ludu izraelskiego: 3. synów Pareosza - dwa tysiące stu siedemdziesięciu dwu; 4. synów Szefatiasza - trzystu siedemdziesięciu dwu; 5. synów Aracha - siedmuset siedemdziesięciu pięciu; 6. synów Pachat-Moaba z linii synów Jozuego i Joaba - dwa tysiące ośmuset dwunastu; 7. synów Elama - tysiąc dwustu pięćdziesięciu czterech; 8. synów Zattu - dziewięćuset czterdziestu pięciu; 9. synów Zacheusza siedmuset sześćdziesięciu; 10. synów Baniego - sześciuset czterdziestu dwu; 11. synów Bebaja - sześciuset dwudziestu trzech; 12. synów Azgada - tysiąc dwustu dwudziestu dwu; 13. synów Adonikama - sześciuset sześćdziesięciu sześciu; 14. synów Bigwaja - dwa tysiące pięćdziesięciu sześciu; 15. synów Adina - czterystu pięćdziesięciu czterech; 16. synów Atera z linii Ezechiasza - dziewięćdziesięciu ośmiu; synów Azzura - czterystu trzydziestu dwu; synów Hodiasza - stu jeden; 17. synów Besaja - trzystu

dwudziestu trzech; **18.** synów Charifa - stu dwunastu; **19.** synów Chaszuma - dwustu dwudziestu trzech; **20.** synów Gibbara - dziewięćdziesięciu pięciu; **21.** mężów z Betlejem - stu dwudziestu trzech; **22.** mężów z Netofy - pięćdziesięciu sześciu; **23.** mężów z Anatot - stu dwudziestu ośmiu; **24.** mężów z Bet-Azmawet - czterdziestu dwu; **25.** mężów z Kiriat-Jearim, Kefiry i Beerot - siedmiuset czterdziestu trzech; **26.** mężów z Rama i Geba - sześciuset dwudziestu jeden; **27.** mężów z Mikmas - stu dwudziestu dwu; **28.** mężów z Betel i Aj - dwustu dwudziestu trzech; **29.** mężów z Nebo - pięćdziesięciu dwu; **30.** potomków Magbisza - stu pięćdziesięciu sześciu; **31.** potomków drugiego Elama - tysiąc dwustu pięćdziesięciu czterech; **32.** potomków Charima - trzystu dwudziestu; **33.** mężów z Lod, Chadid i Ono - siedmiuset dwudziestu pięciu; **34.** mężów z Jerycha - trzystu czterdziestu pięciu; **35.** potomków Senai - trzy tysiące sześciuset trzydziestu. **36.** Kapłani: potomków Jedajasza z domu Jozuego - dziewięciuset siedemdziesięciu trzech; **37.** potomków Immera - tysiąc pięćdziesięciu dwu; **38.** potomków Paszchura - tysiąc dwustu czterdziestu siedmiu; **39.** potomków Charima - tysiąc siedemnastu. **40.** Lewici: potomków Jozuego z linii Kadmiela, Binnuja, Hodawiasza - siedemdziesięciu czterech. **41.** Śpiewacy: potomków Asafa - stu dwudziestu ośmiu. **42.** Odźwierni: potomków Szalluma, potomków Atera, potomków Talmona, potomków Akkuba, potomków Chatity, potomków Szobaja - wszystkich razem stu trzydziestu dziewięciu. **43.** Niewolnicy świątynni: potomkowie Sichy, potomkowie Chasufy, potomkowie Tabbaota, **44.** potomkowie Kerosa, potomkowie Sii, potomkowie Padona, **45.** potomkowie Lebany, potomkowie Chagaby, potomkowie Akkuba, **46.** potomkowie Chagaba, potomkowie Szamlaja, potomkowie Chanana, **47.** potomkowie Giddela, potomkowie Gachara, potomkowie Reajasza, **48.** potomkowie Resina, potomkowie Nekody, potomkowie Gazzama, **49.** potomkowie Uzzy, potomkowie Paseacha, potomkowie Besaja, **50.** potomkowie Asny, potomkowie Meunitów, potomkowie Nefisytów, **51.** potomkowie Bakkuka, potomkowie Chakufy, potomkowie Charchura, **52.** potomkowie Basluta, potomkowie Mechidy, potomkowie Charszy, **53.** potomkowie Barkosa, potomkowie Sisery, potomkowie Temacha, **54.** potomkowie Nesjacha, potomkowie Chatify. **55.** Potomkowie niewolników Salomona: potomkowie Sotaja, potomkowie Hassofereta, potomkowie Perudy, **56.** potomkowie Jaali, potomkowie Darkona, potomkowie Giddela, **57.** potomkowie Szefatiasza, potomkowie Chattila, potomkowie Pocheret-Hassebajima, potomkowie Amiego. **58.** Wszystkich niewolników świątynnych i potomków niewolników Salomona - trzystu dziewięćdziesięciu dwu. **59.** A oto ci, którzy wyszli z Tel-Melach, Tel-Charsza, Kerub, Addan, Immer, lecz nie mogli udowodnić, że ród ich i pochodzenie wywodzi się z Izraela: **60.** potomków Delajasza, potomków Tobiasza, potomków Nekody - sześciuset pięćdziesięciu dwu. **61.** A z kapłanów: potomkowie Chobajasza, potomkowie Hakkosa, potomkowie Barzillaja, który wziął za żonę jedną z córek Barzillaja Gileadyty i przybrał jego imię. **62.** Ci szukali swego rodowodu, lecz go nie odnaleziono; toteż zostali oni jako nieczyści wykluczeni z kapłaństwa, **63.** a namiestnik zakazał im spożywać z pokarmów najświętszych, aż się zjawi kapłan dla urim i tummim. **64.** Cała ta wyprawa razem liczyła czterdzieści dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt osób, **65.** oprócz ich niewolników i niewolnic; tych

było siedem tysięcy trzysta trzydzieści siedem; mieli oni też dwustu śpiewaków i śpiewaczek. **66.** Koni mieli oni siedemset trzydzieści sześć, mułów - dwieście czterdzieści pięć, **67.** wielbłądów - czterysta trzydzieści pięć, osłów - sześć tysięcy siedemset dwadzieścia. **68.** A niektórzy z naczelników rodów przy wejściu swym do domu Pańskiego w Jerozolimie złożyli dary dla domu Bożego, aby odbudowano go na dawnym miejscu. **69.** Według zamożności swej dali do skarbcza na rzecz kultu: sześćdziesiąt jeden tysięcy drachm złota, pięć tysięcy min srebra oraz sto szat kapłańskich. **70.** Kapłani, lewici i część ludu osiedlili się w Jerozolimie, a śpiewacy, odźwierni i niewolnicy świątynni - w miastach swoich; również cała reszta Izraela osiedliła się w swoich miastach.

Rozdział 3

1. Gdy nadszedł siódmy miesiąc - a Izraelici mieszkali już w miastach swoich - wtedy zgromadził się cały lud, jak jeden mąż, w Jerozolimie. **2.** A Jozue, syn Josadaka, i bracia jego, kapłani, oraz Zorobabel, syn Szealtiel, i bracia jego przystąpili do zbudowania ołtarza Boga izraelskiego, aby na nim złożyć całopalenia, jak napisano w Prawie Mojżesza, męża Bożego. **3.** I na dawnym fundamencie wzniesli ołtarz, podczas gdy niebezpieczeństwo groziło im ze strony narodów pogranicznych, i złożyli na nim całopalenia dla Pana, całopalenia poranne i wieczorne. **4.** Potem obchodzili Święto Namiotów według przepisów i składali ofiary codziennie w liczbie wyznaczonej, zgodnie z wymaganą każdego dnia należnością. **5.** Następnie - oprócz całopalenia nieustającego - składali ofiary w szabaty, w dni nowiu i we wszystkie święte uroczystości Pańskie oraz zawsze, gdy ktoś dał dobrowolną ofiarę dla Pana. **6.** Od pierwszego dnia miesiąca siódmego zaczęli składać całopalenia Panu - ale fundamenty świątyni Pańskiej nie były jeszcze położone. **7.** Dali więc pieniędzy kamieniarzom i cieślom oraz żywności, napoju i oliwy Sydończykom i Tyryjczykom, by sprowadzili drewno cedrowe z Libanu morzem do Jafy na mocy pozwolenia udzielonego im przez Cyrusa, króla perskiego. **8.** A w drugim roku od przybycia ich do domu Bożego w Jerozolimie, w drugim miesiącu, Zorobabel, syn Szealtiel, i Jozue, syn Josadaka, i szereg ich braci: kapłanów i lewitów oraz wszyscy, którzy wrócili z niewoli do Jerozolimy, zabrali się do dzieła i powołali lewitów od dwudziestego roku [życia] wzwyż do pilnowania pracy około domu Pańskiego. **9.** A Jozue oraz synowie i bracia jego: Kadmiel, Binnuj i Hodawiasz, przystąpili wspólnie do kierowania lewitami wykonującymi pracę około domu Bożego: synami Chenadada, ich synami i braćmi. **10.** A gdy budowniczywie położyli fundamenty świątyni Pańskiej, wtedy wystąpili kapłani w szatach uroczystych, z trąbami, i lewici, synowie Asafa, z cymbałami, by zgodnie z rozporządzeniem Dawida, króla izraelskiego, chwalić Pana; **11.** i zaśpiewali, chwając Pana i dziękując Mu: Dobry On; na wieki trwa Jego łaska dla Izraela. A cały lud podniósł na chwałę Pana krzyk głośny, z powodu położenia fundamentów domu Pańskiego. **12.** Wielu zaś starców spośród kapłanów, lewitów i naczelników rodów, którzy dawniej widzieli dom pierwszy, przy kładzeniu fundamentów tego domu, na ich oczach płakało głośno; wielu natomiast z radości wybuchało głośnym krzykiem. **13.** I nie można było odróżnić głośnego krzyku

radości od głośnego płaczu ludu, albowiem lud ten podniósł wrzawę tak wielką, że głos ten było słyszeć z daleka.

Rozdział 4

1. Gdy wrogowie Judy i Beniamina usłyszeli, że wygnańcy budują świątynię dla Pana, Boga Izraela, 2. przystąpili do Zorobabela, do Jozuego oraz przedstawicieli rodów i rzekli do nich: Chcemy budować z wami, albowiem czcimy Boga waszego jak wy i Jemu składamy ofiary od czasów Asarhaddona, króla asyryjskiego, który nas tu sprowadził. 3. Lecz Zorobabel, Jozue i pozostali naczelnicy rodów izraelskich im odpowiedzieli: Nie wolno wam razem z nami budować domu dla Boga naszego, ale my sami budować będziemy dla Pana, Boga Izraela, jak nam rozkazał Cyrus, król perski. 4. I oto ludność miejscowa tłumiała zapal Judejczyków i odstraszała ich od budowy, 5. by zaś udaremnić ich zamiar, przekupywano przeciwko nim radców przez cały czas panowania Cyrusa, króla perskiego, aż do panowania Dariusza, króla perskiego. 6. Za panowania Kserksesa, na początku jego rządów, napisano oskarżenie przeciwko mieszkańcom Judy i Jerozolimy. 7. A za czasów Artakserksesa Biszelam, Mitredat, Tabeel i pozostali towarzysze jego wystosowali pismo do Artakserksesa, króla perskiego; litery tego dokumentu były napisane po aramejsku i ułożony był on po aramejsku. 8. Komendant Rechum i pisarz Szimszaj napisali do króla Artakserksesa przeciw Jerozolimie list tej treści: 9. Komendant Rechum, pisarz Szimszaj i pozostali ich towarzysze: sędziowie, posłowie, pisarze, Persowie, ludzie z Erek, z Babilonu, z Suzy - to jest Elamicki - 10. i reszta narodów, które uprowadził wielki i dostojny Asnappar i osiedlił je w miastach Samarii i w reszcie krain transeufratejskich, a teraz. 11. Oto odpis listu, który oni posłali do niego: Do króla Artakserksesa służy twoi, mężowie z Transeufratei. A teraz: 12. Niech król przyjmie do wiadomości, że Żydzi, którzy od ciebie wyszli i przybyli do nas, do Jerozolimy, odbudowują to buntownicze i niegodziwe miasto, naprawili mury i fundamenty domów są położone. 13. Otóż: Niech król przyjmie do wiadomości, że jeżeli to miasto będzie odbudowane, a mury jego naprawione, to oni podatku, daniny ani cła nie uiszczą i to w końcu królom przyniesie szkodę. 14. Otóż: Ponieważ sól pałacu - to nasza sól i nie przystoi nam patrzeć na ograbianie króla, dlatego posyłamy królowi tę wiadomość. 15. Niech poszukają w kronikach twoich przodków, a znajdziesz to i przekonasz się, że to miasto jest miastem buntowniczym, które przynosi królom i prowincjom szkodę, a rozruchy wznieca się w nim od dawien dawna, dlatego zburzone zostało to miasto. 16. Powiadamy króla, że jeśli to miasto będzie odbudowane, a mury jego będą naprawione, wtedy w Transeufratei nic nie będzie twojego. 17. Król przysłał takie rozstrzygnięcie: Komendantowi Rechumowi, pisarzowi Szimszajowi i pozostałym ich towarzyszom, którzy mieszkają w Samarii i w pozostałych krainach transeufratejskich, pozdrowienie. A teraz: 18. Dokument, który nam przysłaliście, został przede mną w przekładzie odczytany. 19. Przeze mnie został wydany rozkaz, by szukano. I znaleziono, że to miasto od dawien dawna powstaje przeciwko królom oraz że wzniecane są w nim bunt i rozruchy. 20. A królowie potężni panowali nad Jerozolimą

i zarządzili całą Transeufrateą, i odstawiano im podatek, daninę i cło. **21.** Zatem wydajcie zarządzenie, by powstrzymać tych ludzi: to miasto nie ma być odbudowane, dopóki taki rozkaz nie będzie wydany przeze mnie. **22.** A strzeżcie się, by nie dopuścić się w tym zaniedbania, żeby nie wzrosła strata na szkodę królów. **23.** Wtedy, skoro odpis dokumentu króla Artakserksesa został przeczytany przed komendantem Rechumem, pisarzem Szimszajem i ich towarzyszami, poszli oni pośpiesznie do Żydów w Jerozolimie, by pod groźbą użycia siły zakazać im dalszej pracy. **24.** Już kiedyś stanęła praca nad domem Bożym w Jerozolimie i przerwano ją aż do drugiego roku panowania Dariusza, króla perskiego.

Rozdział 5

1. Wtedy Aggeusz i Zachariasz, syn Iddo, prorocy, ogłosili Żydom w Judzie i w Jerozolimie prorocstwo w imieniu Boga Izraela, który nad nimi czuwał. **2.** Zatem Zorobabel, syn Szealtiel, i Jozue, syn Josadaka, zabrali się do budowy domu Bożego w Jerozolimie, a z nimi byli prorocy Boga, którzy ich zachęcali. **3.** Wówczas przyszedli do nich Tattenaj, namiestnik Transeufratei, i Sztarboznaj oraz ich towarzysze i tak im powiedzieli: Kto wam kazał dom ten budować i to oszalowanie wykończyć? **4.** Następnie tak ich pytali: Jak się nazywają ludzie, którzy wznoszą tę budowlę? **5.** Ale oko Boga ich czuwało nad starszyzną żydowską, tak że ich tamci od budowania nie powstrzymali, aż doszło doniesienie do Dariusza i doręczono im dokument w tej sprawie. **6.** Odpis listu, który Tattenaj, namiestnik Transeufratei, i Sztarboznaj oraz towarzysze jego, Persowie w Transeufratei, posłali do króla Dariusza. **7.** Posłali do niego doniesienie, w którym tak było napisane: Królowi Dariuszowi - pełnego szczęścia! **8.** Niech król przyjmie do wiadomości, że udaliśmy się do domu Boga wielkiego w krainie judzkiej. Jest on odbudowywany z kamienia ciosowego i drewnem okłada się ściany. Ta robota jest starannie wykonywana i posuwa się naprzód. **9.** Wtedy zapytaliśmy owych starszych, mówiąc do nich tak: Kto wam kazał dom ten budować i to oszalowanie wykończyć? **10.** Również pytaliśmy ich o ich imiona, by cię powiadomić. Toteż podajemy imiona mężów stojących na ich czele. **11.** I odpowiedzieli nam w sposób następujący: My jesteśmy sługami Boga nieba i ziemi i odbudowujemy dom, który - niegdyś wzniesiony - stał przez wiele lat, a wielki król izraelski zbudował go i wykończył. **12.** Ponieważ jednak przodkowie nasi rozgniewali Boga niebios, wydał ich Chaldejczykowi Nabuchodonozorowi, królowi babilońskiemu. On zburzył ten dom, a lud uprowadził do Babilonu. **13.** Ale w pierwszym roku [panowania] Cyrusa, króla babilońskiego, kazał ten król odbudować ten dom Boży. **14.** Również co do złotych i srebrnych sprzętów domu Bożego, które Nabuchodonozor zabrał ze świątyni w Jerozolimie i przeniósł do świątyni w Babilonie, to król Cyrus wydobył je ze świątyni w Babilonie i wręczył pewnemu mężowi, imieniem Szeszbassar, którego ustanowił namiestnikiem **15.** i któremu rzekł: Weź te sprzęty; idź złożyć je w świątyni w Jerozolimie, a dom Boży ma być odbudowany na dawnym miejscu. **16.** Zatem ów Szeszbassar przyszedł i położył fundamenty domu Bożego w Jerozolimie. Odtąd aż do dziś buduje się go, lecz jeszcze nie jest on ukończony. **17.** A teraz: Jeśli się królowi podoba, niech

przeprowadzą poszukiwania w skarbcach królewskich, tamże w Babilonie: czy rzeczywiście został przez króla Cyrusa wydany rozkaz odbudowy tego domu Bożego w Jerozolimie, a rozstrzygnięcie królewskie w tej sprawie niech nam przyśła.

Rozdział 6

1. Wtedy król Dariusz kazał szukać w babilońskiej bibliotece, w której przechowuje się też skarby. 2. I znaleziono w Ekbatanie, twierdzy w prowincji Medii, pewien zwój, w którym tak było napisane: 3. W roku pierwszym [panowania] króla Cyrusa tenże król wydał taki rozkaz: Sprawa domu Bożego w Jerozolimie: Dom ten ma być odbudowany jako miejsce dla składających Bogu żertwy krwawe i ofiary spalane. Długość jego - sześćdziesiąt łokci, szerokość jego - dwadzieścia łokci, wysokość jego - trzydzieści łokci; 4. układów z kamienia ciosowego - trzy, i z drewna - układ jeden. Koszty będą pokryte ze skarbu królewskiego. 5. Również złote i srebrne sprzęty domu Bożego, które Nabuchodonozor zabrał ze świątyni w Jerozolimie i przeniósł do Babilonu, zwróci się, tak że one powrócą na dawne miejsce do świątyni w Jerozolimie i będą złożone w domu Bożym. 6. Zatem Tattenaju, namiestniku Transeufratei, Sztarboznaju, wraz z waszymi towarzyszami perskimi w Transeufratei - trzymajcie się z dala od tego miejsca! 7. Pozwólcie namiestnikowi Żydów i starszyźnie żydowskiej pracować nad tym domem Bożym. Niech odbudują ten dom Boży na dawnym miejscu. 8. Wydaję rozporządzenie, jak macie się odnosić do owej starszyzny żydowskiej przy budowie tego domu Bożego, mianowicie: z dochodów królewskich, płynących z podatku Transeufratei, dokładnie i bez przerwy mają być owym mężom wypłacane koszty. 9. A jeśli potrzeba też cielców, baranów i jagniąt na całopalenia dla Boga niebios - oprócz pszenicy, soli, wina i oliwy - według żądania kapłanów w Jerozolimie, ma im to być bez uchybień co dzień dostarczane, 10. aby oni składali ofiary miłe Bogu niebios i modlili się za życie króla i jego synów. 11. I wydaję rozporządzenie: Jeśli ktoś przekroczy ten rozkaz, to z domu jego wyrwana będzie belka, a on zawisnie do niej przybity, dom zaś jego z tego powodu będzie zamieniony w rumowisko. 12. A Bóg, który tam zgotował przybytek dla imienia swego, niech zniszczy każdego króla i naród, który by się ośmielił przeciwdziałać, burząc ten dom Boży w Jerozolimie. Ja, Dariusz, wydałem ten rozkaz: niech będzie on dokładnie wykonany. 13. Wtedy dokładnie tak, jak zarządził król Dariusz, postąpili Tattenaj, namiestnik Transeufratei, Sztarboznaj i ich towarzysze. 14. A starszyzna żydowska budowała z powodzeniem dzięki proroctwu Aggeusza, proroka, i Zachariasza, syna Iddo, i doprowadzili budowę do skutku, zgodnie z rozkazem Boga Izraela i z rozporządzeniem Cyrusa i Dariusza oraz Artakserksesa, króla perskiego. 15. I dom ten był gotowy na dwudziesty trzeci dzień miesiąca Adar - był to rok szósty panowania króla Dariusza. 16. I Izraelici: kapłani, lewici i reszta wysiedleńców radośnie obchodzili poświęcenie tego domu Bożego. 17. I na poświęcenie tego domu Bożego ofiarowali: sto cielców, dwieście baranów, czterysta jagniąt, a jako ofiarę przebłagalną za całego Izraela - dwanaście kozłów według liczby pokoleń izraelskich. 18. I do służby Bożej w Jerozolimie ustanowili kapłanów według ich oddziałów, a lewitów

według ich grup, zgodnie z przepisem księgi Mojżeszowej. **19.** Czternastego dnia miesiąca pierwszego wysiedleńcy obchodzili Paschę. **20.** Lewici bowiem jak jeden mąż oczyścili się; wszyscy oni byli teraz czyści i zabili [baranki na Paschę] dla wszystkich wysiedleńców, dla braci swoich, kapłanów, i dla siebie. **21.** I spożyli paschę Izraelici, którzy wrócili z wygnania, oraz wszyscy, którzy od nieczystości narodów tego kraju odwrócili się ku nim, by szukać Pana, Boga Izraela. **22.** I przez siedem dni radośnie obchodzili Święto Przaśników, gdyż Pan rozradował ich, zwracając serce króla Aszszuru ku nim, by ich wspierał przy pracy około domu Boga, Boga Izraela.

Rozdział 7

1. Po tych wydarzeniach wystąpił za panowania Artakserksesa, króla perskiego, Ezdrasz, syn Serajasza, syna Azariasza, syna Chilkiasza, **2.** syna Szalluma, syna Sadoka, syna Achituba, **3.** syna Amariasza, syna Azariasza, syna Jochanana, syna Azariasza, syna Achimaasa, syna Sadoka, syna Achituba, syna Amariasza, syna Merajota, **4.** syna Zerachiasza, syna Uzzjego, syna Bukkiego, **5.** syna Abiszuy, syna Pinchasa, syna Eleazara, syna Aarona, arcykapłana. **6.** Ten to Ezdrasz wyszedł z Babilonu; a był on uczonym, biegłym w Prawie Mojżeszowym, które nadał Pan, Bóg Izraela. A ponieważ ręka Pana, Boga jego, była nad nim, spełnił król wszelkie jego życzenia. **7.** Wysła również w siódmym roku [panowania] króla Artakserksesa gromada Izraelitów, kapłanów, lewitów, śpiewaków, odźwiernych i niewolników świątynnych do Jerozolimy. **8.** I przybył Ezdrasz do Jerozolimy w miesiącu piątym - był to siódmy rok [panowania] tego króla: **9.** albowiem pierwszego dnia miesiąca pierwszego nastąpił początek podróży z Babilonu, a pierwszego dnia miesiąca piątego przybył Ezdrasz do Jerozolimy, ponieważ łaskawa ręka Boga jego była nad nim. **10.** Ezdrasz bowiem postanowił w sercu badać i wykonywać Prawo Pańskie oraz uczyć w Izraelu ustaw i ładu. **11.** A oto odpis dokumentu, który król Artakserkses wręczył Ezdraszowi, kapłanowi i uczonemu, znawcy słów przykazań Pana i Jego ustaw dla Izraela. **12.** Artakserkses, król królów, Ezdraszowi, kapłanowi, znawcy Prawa Boga niebios. Załatwiono. A teraz: **13.** Przeze mnie został wydany rozkaz: Każdy z narodu izraelskiego, z kapłanów jego i lewitów w moim państwie, kto ma zamiar iść z tobą do Jerozolimy, niech idzie. **14.** Albowiem przez króla i jego siedmiu radców jesteś wysłany, by na podstawie Prawa Boga twego, które posiadasz, zbadać stosunki w Judzie i w Jerozolimie **15.** oraz by zanieść srebro i złoto, jakie król i radcy jego dobrowolnie złożyli Bogu Izraela, którego przybytek jest w Jerozolimie, **16.** wraz z całym srebrem i złotem, jakie w całej prowincji Babel otrzymasz, razem z darowizną ludu i kapłanów, którą oni dobrowolnie ofiarują dla domu Boga swego w Jerozolimie. **17.** Przeto za te pieniądze uczciwie zakupisz cielców, baranów, jagniąt oraz należne ofiary pokarmowe i płynne, aby je złożyć na ołtarzu domu Boga waszego w Jerozolimie. **18.** A co ty i bracia twoi zechcecie uczynić z resztą srebra i złota, to czyńcie zgodnie z wolą Boga waszego. **19.** I sprzęty, które przekazuje się tobie do sprawowania kultu w domu Boga twojego, oddaj przed Bogiem w Jerozolimie. **20.** A resztę kosztów na dom Boga twego, jakie wypadnie ci pokryć, pokryjesz ze skarbu

królewskiego. **21.** I przeze mnie, króla Artakserksesa, został wydany rozkaz do wszystkich skarbników w Transeufratei: Wszystko, czego od was żądać będzie kapłan Ezdrasz, znawca Prawa Boga niebios, ma być dokładnie wykonane - **22.** aż do stu talentów srebra, stu kors pszenicy, stu bat wina, stu bat oliwy, a soli bez ograniczenia. **23.** Wszystko, co jest z rozkazu Boga niebios, ma być gorliwie dla domu Boga niebios wykonane, aby nie rozgorzał gniew na państwo króla i jego synów. **24.** Również ogłasza się wam: Co się odnosi do wszystkich kapłanów, lewitów, śpiewaków, odźwiernych, niewolników świątynnych i sług tego domu Bożego, to nie wolno na nich nakładać podatku, daniny ani cła. **25.** A ty, Ezdraszu, ustanów według mądrego Prawa Boga twojego, które posiadasz, urzędników i sędziów, co sądzić będą cały lud w Transeufratei, to jest wszystkich, którzy znają Prawo Boga twojego; a tych, którzy nie znają, macie pouczyć. **26.** I każdy, kto nie wykona Prawa Boga twojego albo rozkazu królewskiego, będzie niechybnie skazany na śmierć albo na wygnanie, albo na karę pieniężną, albo na więzienie. **27.** Uwielbiony niech będzie Pan, Bóg ojców naszych, który tak pokierował umysłem króla, by uświetnić dom Pański w Jerozolimie, **28.** i który u króla, radców jego i wszystkich możliwych dostojników królewskich wyjednał mi życzliwość. A ja, ponieważ ręka Pana, Boga mojego, była nade mną, nabrałem otuchy i zgromadziłem naczelników Izraela, by poszli ze mną.

Rozdział 8

1. Oto głowy rodów oraz wpisani do rodowodów, którzy za panowania króla Artakserksesa wyszli ze mną z Babilonu: **2.** z synów Pinchasa: Gerszom; z synów Itamara: Daniel; z synów Dawida: Chattusz, **3.** syn Szekaniasza; z synów Parosza: Zachariasz, z którym zapisanych było stu pięćdziesięciu mężczyzn; **4.** z synów Pachat-Moaba: Elioenaj, syn Zerachiasza, a z nim dwustu mężczyzn; **5.** z synów Zattua: Szekaniasz, syn Jachazjela, a z nim trzystu mężczyzn; **6.** z synów Adina: Ebed, syn Jonatana, a z nim pięćdziesięciu mężczyzn; **7.** z synów Elama: Izajasz, syn Ataliasza, a z nim siedemdziesięciu mężczyzn; **8.** z synów Szefatiasza: Zebadiasz, syn Mikaela, a z nim osiemdziesięciu mężczyzn; **9.** z synów Joaba: Obadiasz, syn Jechiela, a z nim dwustu osiemnastu mężczyzn; **10.** z synów Baniego: Szelomit, syn Josifiasza, a z nim stu sześćdziesięciu mężczyzn; **11.** z synów Bebaja: Zachariasz, syn Bebaja, a z nim dwudziestu ośmiu mężczyzn; **12.** z synów Azgada: Jochanan, syn Hakkatana, a z nim stu dziesięciu mężczyzn; **13.** z synów Adonikama ostatni, a oto ich imiona: Elifelet, Jejel i Szemajasz, z nimi zaś sześćdziesięciu mężczyzn, **14.** i z synów Bigwaja: Utaj, syn Zabbuda, a z nim siedemdziesięciu mężczyzn. **15.** I zebrałem ich nad rzeką płynącą ku Ahawa. I gdy tam przez trzy dni obozowaliśmy, przyjrzałem się ludowi i kapłanom, a nie znalazłem tam żadnego lewitys. **16.** Toteż wyprawiłem Eliezera, Ariela, Szemajasza, Elnatana, Jariba, Elnatana, Natana, Zachariasza i Meszullama jako doświadczonych naczelników **17.** i skierowałem ich do Iddo, naczelnika w miejscowości Kasifia, i przez nich kazałem powiedzieć Iddo i braciom jego, osiadłym w miejscowości Kasifia, by sprowadzili nam sługi dla domu Boga naszego. **18.** A ponieważ łaskawa ręka Boga naszego była nad nami, przyprowadzili nam męża

mądryego spośród synów Machliego, syna Lewiego, syna Izraela, mianowicie Szerebiasza wraz z synami jego i braćmi: osiemnaście osób; **19.** dalej, Chaszabiasza, a z nim, spośród synów Merariego: brata jego, Izajasza, i ich synów: dwadzieścia osób; **20.** a spośród niewolników świątynnych, których Dawid i książęta dali na posługę lewitom, osób dwieście dwadzieścia. Wszyscy oni zostali spisani imiennie. **21.** I tam - nad rzeką Ahawą - ogłosiłem post, byśmy się umartwili przed Bogiem naszym celem uproszenia od Niego szczęśliwej drogi dla nas, dla dzieci naszych i dla całego dobytku naszego. **22.** Wstydzilem się bowiem prosić króla o siłę zbrojną i jazdę, by w drodze nas ratowała od nieprzyjaciela; natomiast powiedzieliśmy królowi: Ręka Boga naszego jest łaskawie nad wszystkimi, którzy do Niego się zwracają, a srogi gniew Jego kieruje się przeciw wszystkim, którzy od Niego odchodzą. **23.** Pościliśmy więc i błagaliśmy Boga naszego o to, i dał się nam uprosić. **24.** Wtedy wydzieliłem spośród przywódców kapłanów: dwunastu; dalej, Szerebiasza i Chaszabiasza, a z nimi spośród - braci ich dziesięciu, **25.** i odważyłem im srebro, złoto i sprzęty, ową darowiznę dla domu Boga naszego, którą ofiarowali: król, radcy jego, książęta jego i cały tam obecny Izrael. **26.** I odważyłem im sześćset pięćdziesiąt talentów srebra i sto sprzętów srebrnych, każdy po dwa talenty; sto talentów złota, **27.** pucharów złotych dwadzieścia, każdy po tysiąc daremków, i sprzętów ze wspaniałego złocistego spiżu - dwa, przedmioty cenne jak złoto. **28.** I powiedziałem im: Wy jesteście poświęceni dla Pana i te sprzęty są poświęcone, i to srebro, i złoto jest darowizną dla Pana, Boga ojców naszych. **29.** Strzeżcie tego pilnie, aż odważycie to przed przywódcami kapłanów i lewitów oraz przed przywódcami rodów izraelskich w Jerozolimie, w komnatach domu Pańskiego. **30.** Wtedy kapłani i lewici odebrali odważone srebro, złoto i sprzęty, aby je przynieść do Jerozolimy, do domu Boga naszego. **31.** I od rzeki Ahawy wyruszyliśmy dwunastego dnia miesiąca pierwszego, aby się udać do Jerozolimy. A ręka Boga naszego była nad nami i On uchronił nas w drodze od wrogów i rozbójników. **32.** Gdy przybyliśmy do Jerozolimy, wypoczywaliśmy tam przez trzy dni. **33.** Czwartego dnia w domu Boga naszego odważono srebro, złoto i sprzęty; te przedmioty - w obecności Eleazara, syna Pinchasa, jak i lewitów: Jozabada, syna Jozuego, i Noadiasza, syna Binnuja zostały przekazane kapłanowi Meremotowi, synowi Uriasza, **34.** w całości według liczby i wagi; równocześnie zostało spisane wszystko, co odważono. **35.** Powracający z niewoli wygnańcy złożyli Bogu Izraela jako całopalenia: dwanaście cielców za całego Izraela, dziewięćdziesiąt sześć baranów, siedemdziesiąt siedem jagniąt, dwanaście kozłów za grzech - to wszystko jako całopalenie dla Pana. **36.** I wręczyli rozporządzenia króla satrapom królewskim i namiestnikom Transeufratei, a ci udzielili pomocy ludowi oraz domowi Bożemu.

Rozdział 9

1. Po dokonaniu tego przybliżyli się do mnie książęta z tymi słowami: Lud izraelski, kapłani i lewici nie trzymali się z dala od narodów tych krain, jak i od ich okropności, mianowicie - z dala od Kananejczyków, Chittytów, Peryzzytów, Jebusytów, Ammonitów, Moabitów, Egipcjan i Amorytów,

2. lecz spośród córek ich wzięli dla siebie i dla synów swoich żony, tak że ród święty mieszał się z narodami tych krain; a książęta i zwierzchnicy przodowali w tym wiarołomstwie. 3. Gdy tę wieść usłyszałem, rozdarłem swoją szatę i płaszcz, wrywałem sobie włosy z głowy i brody i wstrząśnięty usiadłem. 4. Wtedy zebrali się dokoła mnie wszyscy, którzy z powodu tego wiarołomstwa wygnańców lękali się grózb Boga Izraela. A ja wstrząśnięty siedziałem aż do ofiary wieczornej. 5. W czasie ofiary wieczornej wstałem z upokorzenia swego, w rozdartej szacie i płaszczu padłem na kolana, wyciągnąłem dłonie do Pana, Boga mojego, 6. i rzekłem: Boże mój! Bardzo się wstydzę, Boże mój, podnieść twarz do Ciebie, albowiem przestępstwa nasze urosły powyżej głowy, a wina nasza wzbiła się do nieba. 7. Od dni ojców naszych aż po dziś dzień ciąży na nas wielka wina. My, królowie nasi, kapłani nasi zostaliśmy wydani za nasze przestępstwa pod władzę królów tych krain, pod miecz, w niewolę, na złupienie i na publiczne pośmiewisko, jak to jest dziś. 8. A teraz zaledwie na chwilę przyszło zmiłowanie od Pana, Boga naszego, przez to, że pozostawił nam garstkę ocalonych, że w swoim miejscu świętym dał nam schronienie, że Bóg nasz rozjaśnił oczy nasze i że pozwolił nam w niewoli naszej trochę odetchnąć, 9. bo przecież jesteśmy niewolnikami. Ale w niewoli naszej nie opuścił nas Bóg nasz, lecz dał nam znaleźć względy u królów perskich, pozwalając nam odżyć, byśmy mogli wznieść dom Boga naszego i odbudować jego ruiny dając nam ostoję w Judzie i Jerozolimie. 10. A teraz, Boże nasz, co powiemy, że po tym znowu przekroczyliśmy Twoje przykazania, 11. które nadałeś przez swoje sługi, proroków, tymi słowami: Ziemia, w której posiadanie wchodzić, jest ziemią splamioną przez rozpustę tych obcych narodów, przez ich obrzydliwości, którymi ją w nieczystości swej napełnili od końca do końca. 12. Zatem nie wydawajcie córek swoich za ich synów ani nie bierzcie ich córek dla synów swoich. Dalej: nie troszczcie się nigdy o ich pomyślność i szczęście, abyście się wzmocnili i spożywali plon tej ziemi oraz pozostawili ją na zawsze w spadku synom swoim. 13. I po tym wszystkim, co przyszło na nas za nasze złe uczynki i za naszą wielką winę - a przecież Ty, Boże nasz, wymierzyłeś karę poniżej naszej winy i pozostawiłeś nam tylu ocalonych - 14. czy znowu mamy przekraczać Twoje polecenia i spowinowacać się z tymi obrzydliwymi narodami? Czy nie rozgniewasz się na nas aż do wytępienia, tak że nie pozostanie Reszta ocalonych? 15. Panie, Boże Izraela, to łaska Twoja, żeśmy tym razem pozostali ocaleni. Oto jesteśmy przed Tobą obarczeni winą. Zaprawdę, niepodobna wobec tego ostać się przed Tobą.

Rozdział 10

1. Gdy Ezdrasz, płacząc i klęcząc przed domem Bożym, modlił się i wyznawał grzechy, zebrał się dokoła niego bardzo wielki tłum z Izraela: mężczyzn, kobiet i dzieci, przy czym lud płakał rzewnymi łzami. 2. Wtedy do Ezdrasza odezwał się Szekaniasz, syn Jechiela z synów Elama, i rzekł: My popełniliśmy przestępstwo przeciw Bogu naszemu, bo wzięliśmy za żony kobiety obcoplemienne spośród narodów tej krainy. Ale mimo to jest jeszcze nadzieja dla Izraela. 3. Toteż teraz zawrzyjmy z Bogiem naszym

przymierze, zobowiązując się, że odprawimy te wszystkie nasze żony obcoplemienne i to, co się z nich narodziło, za radą pana mojego i tych, co ze czcią się odnoszą do przykazania Boga naszego. Niechaj się stanie zgodnie z Prawem. **4.** Powstań, gdyż do ciebie ta sprawa należy. My stoimy przy tobie. Bądź odważny i działaj! **5.** Wtedy powstał Ezdrasz i zaprzysiął przywódców kapłanów, lewitów i całego Izraela, by tak postąpili, jak powiedziano. I przysięgli. **6.** Potem odszedł Ezdrasz od domu Bożego i udał się do komnaty Jochanana, syna Eliasziba, i tam spędził noc, chleba nie jedząc i wody nie pijąc, gdyż smucił się wiarołomstwem wygnańców. **7.** Następnie ogłoszono w Judzie i Jerozolimie wszystkim wygnańcom, by się zebrali w Jerozolimie. **8.** Jeśli zaś chodzi o każdego, kto wbrew poleceniu przywódców i starszyny w ciągu trzech dni nie przybędzie, to cały dobytek jego będzie podlegał kłątwie, a on wykluczony będzie ze społeczności powracających z wygnania. **9.** I w ciągu owych trzech dni zebrali się wszyscy mężczyźni z Judy i Beniamina w Jerozolimie dwudziestego dnia miesiąca - był to miesiąc dziewiąty; i cały lud rozsiadł się na dziedzińcu domu Bożego, drżąc z powodu sprawy i z powodu deszczów. **10.** Wtedy powstał kapłan Ezdrasz i rzekł do nich: Wy popełniliście przestępstwo, że za żony wzięliście kobiety obcoplemienne, powiększając przez to winę Izraela. **11.** A teraz wyznajcie wykroczenie swoje wobec Pana, Boga ojców waszych, i spełnijcie wolę Jego, mianowicie: odłączcie się od narodów tego kraju i od kobiet obcoplemiennych! **12.** I całe zgromadzenie odpowiedziało głośno: Według orzeczenia twego powinniśmy postąpić. **13.** Ale lud jest liczny, a pora deszczowa, tak że nie można pozostać na dworze; a sprawa ta nie na dzień jeden ani dwa, gdyż wielu z nas w tej sprawie zawiniło. **14.** Niech nasi przywódcy zastąpią całą społeczność; i wszyscy w miastach naszych, którzy wzięli za żony kobiety obcoplemienne, niech w ustalonych terminach się zjawią, a z nimi starszyna poszczególnych miast wraz z ich sędziami, aby odwrócić od nas srogi gniew Boga naszego z powodu tej sprawy. **15.** Tylko Jonatan, syn Asahela, i Jachzejasz, syn Tikwy, sprzeciwili się temu, a Meszullam i lewita Szabbetaj ich poparli. **16.** Natomiast uczynili tak wygnańcy; i kapłan Ezdrasz dobrał sobie, jako odpowiednich mężów dla poszczególnych rodów, naczelników ich i to każdego imiennie. A oni zasiedli do zbadania tej sprawy pierwszego dnia miesiąca dziesiątego. **17.** I owi mężowie do pierwszego dnia miesiąca pierwszego dokonali wszystkiego w sprawie tych, którzy wzięli za żony kobiety obcoplemienne. **18.** I ustalono, że tymi ze stanu kapłańskiego, którzy poślubili kobiety obcoplemienne, byli: spośród synów Jozuego, syna Josadaka, i braci jego: Maasejasz, Eliezer, Jarib i Gedaliasz; **19.** oni zaręczyli, że odprawiają swoje żony, a ofiarą zadośćuczynienia za ich winę będzie baran; **20.** a z synów Immera: Chanani i Zebadiasz; **21.** a z synów Charima: Maasejasz, Eliasz, Szemajasz, Jechiel i Ozjasz; **22.** a z synów Paszchura: Elioenaj, Maasejasz, Izmael, Netaneel, Jozabad i Elasa. **23.** A spośród lewitów: Jozabad, Szimi, Kelajasz, czyli Kelita, Petachiasz, Juda i Eliezer. **24.** A spośród śpiewaków: Eliaszib. A spośród odźwiernych: Szallum, Telem i Uri. **25.** A z Izraela, spośród synów Parosza: Ramiasz, Jizzijasz, Malkiasz, Mijjamin, Eleazar, Chaszabiasz i Benajasz; **26.** a spośród synów Elama: Mattaniasz, Zachariasz, Jechiel, Abdi, Jeremot i Eliasz; **27.** a spośród synów Zattua: Elioenaj, Eliaszib, Mattaniasz,

Jeremot, Zabab i Aziza; **28.** a spośród synów Bebaja: Jochanan, Chananiaasz, Zabab, Atlaj; **29.** A spośród synów Bigwaja: Mészullam, Malluk, Jedajasz, Jaszub, Jiszal, Jeremot; **30.** a spośród synów Pachat-Moaba: Adna, Kelal, Benajasz, Maasejasz, Mattaniasz, Besalel, Binnuj i Manasses; **31.** a spośród synów Charima: Eliezer, Jiszszijas, Malkiasz, Szemajasz, Szymon, **32.** Beniamin, Malluk, Szemariasz; **33.** a spośród synów Chaszuma: Mattenaj, Mattatta, Zabab, Elifelet, Jeremaj, Manasses, Szimi; **34.** a spośród synów Baniego: Maadaj, Amram i Uel, **35.** Benajasz, Bediasz, Kelajasz, **36.** Wanasz, Meremot, Eliasib, **37.** Mattaniasz, Mattenaj i Jaasaj; **38.** a spośród synów Binnuja: Szimi, **39.** Szelemiasz, Natan i Adajasz; **40.** a spośród synów Zacheusza: Szaszaj, Szaraj, **41.** Azarel, Szelemiasz, Szemariasz, **42.** Szallum, Amariasz, Józef; **43.** spośród synów Nebo: Jejel, Mattitiasz, Zabab, Zebina, Jaddaj, Joel, Benajasz. **44.** Oni wszyscy wzięli za żony kobiety obcoplemienne. A byli między nimi tacy, którzy zgłosili żony i zgłosili synów.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.